

Preek van 25 september 2016.. **Gust Jansen**

VERDER KIJKEN DAN EIGEN HUIS EN EIGEN BELANG

Aan moeder Teresa werd eens de vraag gesteld: “Wat doet u als er geen armen meer zijn?” Haar antwoord was: “Dan ben ik werkloos!” De mensen om haar heen moesten erom lachen; zelf glimlachte ze, immers, dat zou ze van ze ‘lang zal ze leven’ niet meemaken...

We lazten zojuist het verhaal over een arme en een rijke. Een verhaal van alle tijden. Een stukje evangelie waarmee heel wat mensen bang gemaakt zijn; een verhaal dat ontelbare keren met een opgeheven vinger is uitgelegd: denk er goed aan: God mist nooit iets. Je denkt nu weg te kunnen komen met jouw leefwijze, je rijkdom, je hebzucht, maar ooit neemt het een keer. Zorg dat je geen spijt krijgt; de ommekeer in je leven komt sneller dan je vermoedt... 'Waartoe zijn wij op aarde...? Wij zijn op aarde om God te dienen en daardoor hier en hiernamaals gelukkig te zijn', aldus de eerste vraag uit de aloude Catechismus. Hier en nu dus werk aan de winkel.

In het evangelie horen we hoe Jezus (net als Amos) de rijken hier en nu waarschuwt. Ook Hij wil - net als alle profeten - de welgestelden de ogen openen voor de armen op de stoep. Want er is een kloof, die de rijke kan maar vaak niet wil overbruggen. Een kloof die overigens alleen maar groter wordt...

De rijke uit Jezus' verhaal zal hier en nu wel naam hebben gemaakt, maar in het evangelie krijgt hij geen naam. De arme wel; die heet Lazarus, wat betekent: 'God-helpt'. Want de arme zal - gedragen door Gods engelen - thuishomen en, zoals we ook in ons eeuwenoude In Paradisum zingen, worden neergelegd in de schoot van Abraham... En dan zal er weer een kloof zijn tussen de arme en de rijke, een kloof die hij nu wel wil, maar niet meer kán overbruggen...

Ten einde raad vraagt de rijke om zijn broers dan te gaan waarschuwen - net als hij rijk, maar blind voor anderen. Want zo hoopt ie: ‘Als er één uit de doden naar hen toe gaat, zullen ze geloven en zich bekeren...’

“Als ze in hun leven hier en nu nooit naar Mozes en de andere profeten hebben willen luisteren”, zegt Jezus, “zullen ze het ook niet doen als iemand uit de dood zou opstaan.”

Van Lucas is dit een stille aanklacht tegen de rijke mensen in de eigen kring van gelovigen. Mensen die wel geloofden dat Jezus uit de doden was opgestaan, maar niet concreet wilden delen met de armen in hun midden, zoals Mozes en de andere profeten het hun hadden voorgehouden...

Ieder jaar vragen de kerken in de Vredesweek, deze week - en het is nog niet te laat - te bidden voor en te werken aan vrede en gerechtigheid. Die vrede kan pas komen als we hier en nu onze vooroordelen opruimen en onze onverschilligheid inruilen voor betrokkenheid... Die vrede en dat stukje gerechtigheid kunnen pas komen als we nu al oog hebben voor het verdriet van anderen, voor de honger naar voedsel, maar ook de honger naar vriendschap...

Die vrede kan pas komen als we verder willen kijken dan ons eigen huis, ons eigen belang, ons eigen geluk... Die vrede en gerechtigheid kunnen pas komen als we leren luisteren naar elkaar: hoog naar laag, christenen naar moslims en omgekeerd - de ene mens naar de andere, en als wij allen gaan luisteren naar dezelfde, ene God, die ons aanspreekt en aankijkt in mensen die tekortkomen.

Misschien ooit... overbruggen we dan verschillen, groeit er ooit meer vrede, en gerechtigheid.